

[Svend Aage Jensby]

noget, og jeg synes, det er udmærket, at det ikke er med.

Men lad mig så lige, nu jeg er ved § 289 – jeg tror, jeg har nævnt det for ministeren, men ikke fra talerstolen – henlede opmærksomheden på spørgsmålet, om det ikke ville være rigtigt at ændre § 289 således, at også grov momsunddragelse ligesom grov skattesvig kan straffes med fængsel i op til 4 år. I det grænseløse Europa og med den nye momslov og i det hele taget den måde, momssystemet vil komme til at fungere på, er vi kommet til at stå over for nogle virkelig store unddragelser på det område, og det synes jeg man lige så godt kan tage højde for.

Med hensyn til anden del af forslaget om afsoningsomkostningerne vil jeg sige: Vi er i mit parti enige i, at der er nogle resocialiserings-hensyn, der skal tilgodeses. Det er vi helt åbne over for.

Jeg erkender også, at som systemet fungerer i dag, er der en forfærdelig masse administrativt besvær med det. Det er jo ikke mere end et par år siden – jeg står med skrivelsen her – at Direktoratet for Kriminalforsorgen skrev til samtlige arresthuse og afsoningsanstalter, at selv om det var helt åbenbart, at de indsatte ikke kunne betale, skulle arresthusene og anstalterne alligevel udfylde blanketter om afsoningsomkostningerne og sende dem til politiet, hvorpå man så må opgive inddrivelsen. Så ingen diskussion om det: Der er en masse besvær med det, og der kommer, som det har været nævnt, ca. en 10 pct. af beløbene ind. Det er vi helt med på.

Men alligevel vil vi gerne fra Venstres side i udvalget se på, om vi skal gå så restriktivt til værks, at vi altså ligefrem ophæver § 7 i loven fra 1986 om dette spørgsmål. Kunne vi ikke – eventuelt ad administrativ vej – finde en løsning på det? Jeg husker flere eksempler, men navnlig ét, hvor en mand var idømt 4 års fængsel for grov skattesvig, hvor der virkelig var tale om meget store beløb, og hvor sagsomkostningerne og herunder altså også revisionsomkostninger og afsoningsomkostninger beløb sig til vel et par millioner kroner, som han rigeligt var i stand til at betale. De fleste af alle dem, der kører spritkørsel, er jo altså også i stand til at betale. Det, vi altså gerne vil fra Venstres side, er at se på, om vi kunne finde en balance, som ikke fører helt til ophævelse af § 7.

Ebba Strange (SF):

Jeg vil godt sige indledningsvis, at SF kan støtte alle de tre ændringer, der ligger i dette lovforslag.

Jeg skal ikke gøre noget ud af at kommentere § 1, hvorved man bare lader benådningsbestemmelserne gælde også tidsubestemte straffe, men alene opholde mig ved de to andre ændringer, ligesom de andre ordførere har gjort.

Jeg har selvfølgelig filosoferet lidt over justitsministerens reaktion på betænkningen fra Erhvervsudvalget om kriminalisering af hæleri i forbindelse med smugleri og skattesvig eller skatteunddragelse. Jeg er enig i den konklusion, som ministeren er nået frem til, at det med at snyde i skat giver nogle besparelser i ens egen privatøkonomi, og de penge kan man selvfølgelig bruge til noget; men at finde frem til de hælere, der måtte have gavn af, at man har snydt i skat, er nok så vanskeligt, så det ville være forkert. Vi er altså ikke – i hvert fald ikke i dag – indstillet på at kriminalisere det.

Vi er godt tilfredse med, at ministeren har valgt at indføre en paragraf om kriminalisering af hæleri i forbindelse med smugleri, for der kan faktisk være nogle varer at omsætte, når man smugler groft og meget – og vi ved, at det sker – og i de tilfælde er det alligevel meget nemmere. Selv om det måske ikke bliver så forfærdelig mange sager, er det alligevel væsentlig nemmere at finde frem til nogle gerningsmænd i de sager.

Med hensyn til forslaget om at lade afsonere slippe for at betale for kost og logi vil jeg takke ministeren for, at han har fremsat det. Jeg var selv ude i en debat i sommer i forbindelse med – nej, jeg kan ikke huske, hvad vi debatterede, men i hvert fald gjorde jeg mig på det tidspunkt til talskvinde for, at det nok var på tide, at vi afskaffede den betaling for kost og logi, som vi i dag stiller krav til fangerne om.

Jeg kan bruge de samme argumenter som den socialdemokratiske ordfører, og jeg vil så godt tilføje ét, som selvfølgelig ikke er særlig sagligt, men som dog har et følelsesmæssigt indhold: Det er jo et højst ufrivilligt ophold, man har dér, og hvis man så oven i købet skal betale for det, er det måske lidt groft.

Jeg har også interesseret mig lidt for historien, og derfor vil jeg godt sige til hr. Helge Adam Møller, at det faktisk først blev fastslået som princip i 1937. Der står i bemærkningerne,